Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8263
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

sit cum re publica et domo mea mag
nū iudico) denq; sic ad iudicatus p̄ tristi
cia suspendio se consumpsit ⁊ Fecit
etiam dictus valerius li. vj de coloneo
luceriaū duce q̄ cū legē ferasset mter
alias salubertiam qua deprehensus cri
mine adulterij vtrq; oculo carē debēt
et filius essi in tli cmē deprehensus cū
tota ciuitas in honorē pris necessitate
pene adolescenti ēmitteret aliq̄ diu re
pūgnauit ad vltimū pribus ipti deuic
tus suo pūs de) nde filij oculo eruto vsū
viden di vtrq; reliquit debitū supplicij
modū legi reddit equitatis admirabi
lis temperamēto mē mpiorēdem prem
et usū legis laterem ptiq; ad ho. fuit
q̄ saul rex ionathan filiū suū qui cōn
hostes strenuissime dimicauit et cōn
edictū suū fecerat de comedendo fauis
tamē necessitate constrictus fauum
mellis etiā ignorantē voluit occidere
nisi plus obstitisset 1 regū xiim xxn
q n ⁊ ⁊) dem opponē ⁊ ionathas fuit
etiā pro ho. xxim q. v si audieis d vto
xvj xlv di disciplina) ibi ⁊ et reddite
et ⁊ et occidat vnusquisq; frem et am
icum suū et proximū suū ⁊ Exodi
xxxn ⁊ Item nec filius debet patre
patri agenti cōtrem publicū p vt
aut Tullius li. nj de officis inquiens
an si trudere patam conabitur pr silebit
q̄ filius et respondet q̄ primo obsecrabit
prem ne id faciat de) nde si nihil pro
ficiat accusare debet Ad extremum
si ad permiciē patrie res spectabit pa
trie salutē anteponāt saluti patris
Sic mūrū vt aut ibidem Si duo sapien
tes essent sup vnā tabulam in mari
que nō posset vtrūq; deferre simul
munus sapiens deberet cedē magis
sapienciori eo q̄ ille vtilior esset rei
publice ⁊ Propter hec exempla de
laude romanorū consulū et multa cō
cludit Augū in v li de ciuitate dei sic
dicens Talibus inquit dimicandi pribus
nō datur nisi sūmi dei prouidencia qui
res humanas iudicat talibus domib
esse dignab ⁊ Tricio quia q̄ domi
nū habuerūt romani fuit tradicio legū
sanctarū p ora principū diuitis principū
tarū C. de legi. l. sacratissime xvj q
nj nemo ad confuandū vnūquemq;
ī sua iusticia vñ et augustīd dt rem
de ciuitate dei c xxn. q. deo placuit or
bem terrē p romanos debellare vt in
vna sōcietate rei publice legūq; pduc
tū longe lateq; patēt ⁊ in v li. ex. eius
dem c xv dt. q. quia romani audacie
restiterūt consuluerūt patrie consilio
suo libero neq; delicto sim suas leges
neq; libidini obnoxij his omnibus ar
tibus vsi sunt tamqm tecta via ad ho
nores et imperiū et gloriā Nec hmt
vnde conquiri debeant de sūm veri
iusticia preperūt eni mercedes suas
sc. ex vigore virtutū suarū legalium
dimando et impando Iusticia ergo
quia suis legibus vnūquemq; ī regebat
fecit eos legitīe dimari ⁊ Quāta
autē iusticia viguerit apud romanos
satis apparet in beato paulo cesarē
appellante de quo fesius preses ait
Cum essem thrlimis adierūt me pri
ores sacerdotū et seniores postula
tes aduersus paulum dampnationē
ad quos ī spondi. q. nō est cōsuetudo
romanis dampnare aliq̄ pusq; hēat
accusatores. locūq; defendendi accipiat
ad abluenda cmia actiū xxv. y. di
Si in adulteriū Ad ho. facit c. tocī
q vnj ⁊ causa maxime c non
oportet c. hz c. q. accusare c. absens
et c. i. et ij. q. vnj c. i. et c. p scripta
cū similibus ⁊ Apparet ea p multa ex
empla de traditione legū sērissima
romanorū et maxime q̄ quod sanxie
bant legislatores seruabat ⁊ Unde
narrat trogus pompeyus de liguro
principe qui lacedemonibus multis
leges duras dedit sed nihil in alios
sanxiuit qd nō ipe prius seruauit
Iam principes se velle viuere legibus
profitetur C. de legi. l. digna in ex
impstīd) nsti qui mo testa mstr § vlt
ix di Iustum est palea est vbi iustum
est principem ⁊ et ⁊ legibus teneri
suis nec ī se posse dampnare iuri q
in subditis constituit Iusta est eni vocis
eorū auctoritas si qd plus prohibet sibi
licere nō patiūt fiant ex de homici cū